

Stalo se

Knihy | 10.1.2009 @ 16.55

Příběh knihy **Stalo se** od manželů **Evy a Pavla Dolejších** je brilantně sestaven. Odráží se v něm výborná práce i zkušenosti obou autorů. Není to úplně typ absolutního bestselleru, který každého pustí až po přečtení všeho mezi prologem a údajích o roku vydání, je to ale vysoce kvalitní „chuťovka“, kterou by si milovník tohoto tématu mohl nechat ujít pouze v případě úmrtí.

Stalo se navazuje na svůj předchozí díl s názvem „Už brzy“ jen velmi volně. Nesetkáme se s Arthurem Degrancem a celý děj se bude odehrávat někde jinde, kniha tedy na předchozí děj navazuje jen časově.

Pustím se teď do smělého a střemhlavého popisu příběhu, který si v žádném případě nečiní nároky na přesnost.

Vše začalo na lodi Nathali, která byla bouří znepojížděna a vržena do blízkosti ostrova Vasco di Castro.

Tam ji po krátkém varování zasáhlo torpédo. Zachránil se oceánolog doktor Gabriel Martén, který byl ovšem proti své vůli držen jako zajatec a jeho přítel z lodi Moscato, kterému se díky jeho vojenskému výcvyku podařilo ukrýt a v pravou chvíli Marténa osvobodit. Během svého uvěznění zahlédl doktor Martén z okénka několik budov připomínajících prostředí koncentračního tábora.

Oběma se povedlo z ostrova prchnout a dostat se k Moscatovu příteli, generálu Hunterovi.

Moscato u Huntera zůstal, Martén odešel s novou identitou do Říma, kde se „zašil“.

Druhá dějová linie se rozehrála v prostředí zámku *La Future*, sídla takzvané GLOBALIZACE, její televize *QLT* i globalizačních vojenských složek *GBS*.

Tam televizní reportérka Paola Garcierová objevila tajný vchod do „svatyně“, kde byla svědkem toho, jak se MÍROTVORCE, ústřední postava světové politiky a zastánce myšlenky o vytvoření jednotného světového náboženství, rouhal Bohu. Její kolega Pierre Le Breck umístil na to místo skrytou kameru. Krátce po natočení byli ale oba odhaleni a museli se skrýt.

Paola se ukryla v domě jednoho z neústupných BIBLICKÝCH KŘESŤANŮ, pastora Francesca Rivery, Le Breck po několika dnech bloudění v divočině narazil na malou faru Luigiho Alonza, kterého pomáhal před několika lety jako režisér televizních pořadů zdiskreditovat kvůli lživému obvinění z pedofilie. Alonzo jej ale přijal a bylo jasné, že mu odpustil.

Na takzvané BIBLICKÉ KŘESŤANY, kteří nebyli ochotni pěstovat dobré mezicírkevní vztahy a vést náboženský dialog na úkor PRAVDY, byl po celou dobu vyvíjen silný nátlak, aby svým podpisem stvrdili jednotné celosvětové náboženství, s nímž souhlasily všechny odnože východních směrů, muslimové i ostatní křesťanské církve. Byli zesměšňováni, jejich výroky vytrhovány z kontextu, v médiích jim nebyl dán prostor pro argumentaci, obhajobu jejich myšlenek a prezentaci jejich hodnot.

Nahrávku rouhačské seance, na níž se podíleli důležití veřejní činitelé i celebrity, odnesla Paola. Ona nahrávka se přes doktora Marténa, se kterým se Paola u Riverových setkala, dostala až do rukou generála Huntera, který domluvil její pirátské odvysílání ve všech důležitých televizích na světě.

Zároveň naplánoval s Moscatem atentát na MÍROTVORCE, který se měl uskutečnit během setkání představitelů všech náboženství ve Vatikánu.

K atentátu skutečně došlo, když stál MÍROTVORCE na místě, odkud obvykle mluví papež, a měl svůj projev. Moscato ho střelil do hlavy. Krátce po zásahu vystoupil jakýsi člověk, kterému později začali přezdívat *prorok* a pronesl větu: „Musí hodně trpět, ale třetího dne vstane.“ Několik hodin po atentátu byla odvysílána i ona kompromitující nahrávka.

Vina za atentát se automaticky svedla na BIBLICKÉ KŘESŤANY, jakož i vina za pirátské odvysílání toho záznamu, který byl samozřejmě označen za plagiát.

Po třech dnech MÍROTVORCE proti všem očekáváním, to je proti smrtelnému zranění lebky, vstal a pokračoval ve své ďábelské práci. BIBLICKÝM KŘESŤANŮM byl nyní „přiložen nůž na krk“. Buď podepíše listinu, ve které schvalují vznik celosvětového náboženství, nebo budou deportováni na jiné místo, aby už nemohli „škodit společnosti“.

Většina hlavních hrdinů knihy byla postupně (po různých peripetiích) pochytána a naložena na tanker, který je odvezl na ostrov Vasco di Castro. Byli zrazeni svými známými nebo lidmi, od nichž očekávali pomoc.

Když dorazili na ostrov, byla jim zima. Byli odsouzeni k smrti hladem a podchlazením. Kdykoli ale mohli změnit názor a listinu podepsat. Jeden mladík tak učinil a mohl tedy nastoupit na loď a vrátit se zpět.

Moscato se přidal ke GBS a nechal se přeložit na onen ostrov, aby deportovaným pomohl. Ve chvíli, kdy dvoutisícový zástup věrných stál na břehu a třásl se zimou při pohledu na vzdalující se loď, vedl Mocsato rozhovor s Marténem, který už byl zavřený ve stejné cele jako na začátku. Nabízel mu, že zorganizuje ozbrojené povstání a potřebuje spolupráci padesáti ozbrojených mužů.

Martén mu ale sdělil, že ti lidé jsou zde dobrovolně a rozhodně nebudou bojovat.

V tom nastalo vytržení.

Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem.

1. Tesalonickým 4:16–17 .>

Z paluby odplouvající lodi to všichni viděli, viděl to manžel jedné z nich, který na lodi velel, i ten mladík, který nevydržel nátlak a podepsal.

Tím děj knihy končí.

Musím říci, že v ději nejsou hluchá místa. Nestalo se mi to, co se mi často stává a sice že by mne tato kniha v určitém bodě unavila a já zjistil, že si nepamatuji, co se v posledních dvou stranách dělo.

I když má **Stalo se** jen asi sto čtyřicet stran s širokými okraji a dvojitým řádkováním, je děj opravdu bohatý. Čtenář se ale podle mě nemusí bát, že by se v něm ztratil.

Stalo se se mi velmi dobře četlo. Začal jsem v osm hodin ráno v autobuse, pokračoval ve vyučování a skončil večer o půl sedmé, což je v mém případě celkem výkon. Jak jsem psal na začátku, milovník tohoto tématu si tak kvalitní četbu zkrátka nesmí nechat ujít.

<https://selah.cz/knihy/stalo-se/>